

51450

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI 3010

Sebastyan
z Fulsztyna
Musica
mensuralis

210

Musica mēsuralis est que diuer

sarum notarū mēsurā considerat, quā scilicet vnaquaq; nota cōparationem habeat in ordine ad aliam. Et ideo mēsuralis a mēsurā dicta est. Et diuidit hęc musica in sex capitula. Primū ca-

pitulum erit de triplici specie notarū, videlicet. Modo, tpe. & platiōe, & etiā de signis. Scd'm de pausis & ligaturis. Tercū de pūctis, de pfectiōe, & impfectiōe. Quartū de alteratiōe. Quintū de augmētatiōe. Sextū & vltimū de pportioibus.

Capitulum primum, de triplici specierū

distinctione p quā distinctionē omnis nota pfecta ab impfecta distinguit, & priusq; hęc species ponent, omniū notarū figura prece-

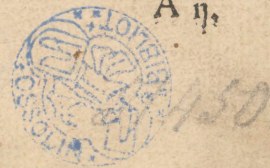
det illā, quā figura maxie, quē longe, quē breuis, q̄ semibreuis, q̄ minime, quē semiminie, & quā fusa.

Note sunt pfecte p se.	Maxima		Note sunt impfecte.	Minima,	
	Longa			Semiminima,	
	Breuis			Fusa,	
	Semibreuis				

¶ Inter illas notas aliquę sunt, q̄ p se pfecte sunt sicut est maxima, lōga, breuis, & semibreuis, & hęc note etiā impfici possuunt. de quibus solis dabit triplex distinctio tēporū specierū. Alie v̄o note, s. minima, semiminima, & fusa, semp p se impfecte sunt, & pficiunt aliqñ p punctū additiōis. Tres itaq; sunt species notarū p quas note pfecte ab impfectis differūt, scilicet, modus, tēpus, & prolatio. ¶ Modus est maxie lōgeq; note cognitio. Tēpus est breuis note cognitio. Prolatio v̄o est semibreuis note cognitio seu mēsurā. Diuidit autē modus in pfectū & in impfectū. Modus pfectus est qñ maxima tres longas cōtinet, & longa tres breues, cuius signū est circulus rotundus cum binario vt sic,

A ij,

Modus imperfectus est qñ maxia duas lōgas cōtinet, & lōga dua breues cui⁹ signū est mediū circuli adiucto nūero binnario vt sic Cz

¶ Tempus etiā diuidit̄ in pfectū & in imperfectū. Tempus pfectū est qñ breuis tres semibreues cōtinet, cuius signū

Tempus imperfectum est, cum breuis duas semibreues continet, cuius signum est semicirculus vt sic. C

¶ Similiter platio est duplex, pfecta & imperfecta. Perfecta platio est qñ semibreuis tres minimas cōtinet, cuius signū est punctus in medio circuli rotundi vel mediū vt sic.

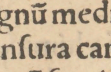
Imperfecta platio est qñ semibreuis duas minimas cōtinet, quæ per absentiam puncti cognoscitur, sicut sunt omnia signa mediū circuli vel rotundi non habentia punctum in medio circuli vt sic. OC

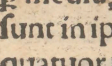
¶ Secunda pars capituli de signis.

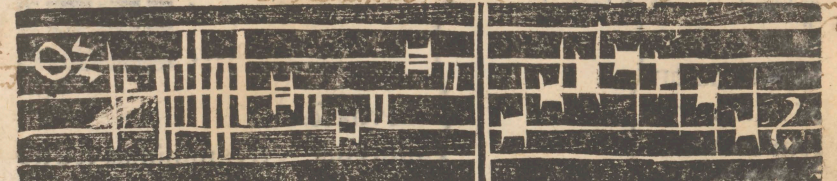
Signa sunt p quæ cognoscimus pfectionē vel imperfectiōnē, modi, tēporis, & platiōis. Et sunt duplicia, scilicet, Extrinseca & intrinseca. Signa extrinseca sunt quatuor. Primū est circulus rotundus vel mediū. Secundū figura ternarij vel binarij. Tercū punctus in medio circuli vel semicirculi, aut absentia puncti. Quartū est tractus p circulū vel semicirculū, de quibus dant̄ tales regule. ¶ Prima regula, Omnis circulus solitarie positus, hoc est, sine figura ternarij vel binarij, notat modū imperfectum. Et si fuerit integer seu rotundus significat tēpus pfectum, vt sic. O Si vero mediū notat tempus imperfectum, vt sic, C

¶ Secunda regula, Circulus integer siue sit cū ternario siue binario notat modū pfectum, vt sic. Oz Oz Sed semicirculus siue sumatur cū ternario vñ binario siue solitarie ponit̄, significat modū imperfectum vt sic. Cz Cz ¶ Tercia regula, Figura ternarij addita circulo integro vel medio notat tēpus pfectum vt sic. Oz Cz Si cū binario significat tēpus imperfectū, vt sic. Oz Cz. ¶ Quarta, Figura ternarij vñ binarij diminutionē more importat, scđm triplā vñ duplā, pportionē, vt patebit in capitulo vltimo de pportioibus.

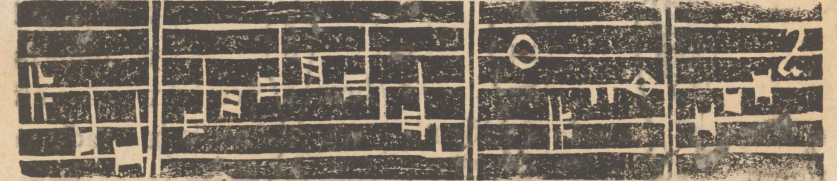
¶ Quinta. Punctus positus in medio circuli, vel mediū, nōdit plationē pfectam vt sic. Absentia vero puncti imperfectam

¶ Sexta. Tractus du significat plationem. etus p circulū rotundū vel mediū, facit signum semiditatis vt sic.

 Et istud signū mediū more plationē detrahit q̄ scilicet citius mensura canit̄. Signa vero nō habentia tractum p mediū, vocāt̄ signa nō semiditatis. Signa intrinseca dicunt̄ que sunt in iplo cantu tanq̄ eius partes. Vnde signa modi pfecti, sunt quatuor potissima p quorū existētiam cognoscit̄ modus pfectus & p eorū absentia imperfectus. Primū est pausa occupans tria spacia. Secundū due pause p totū spaciū ducte p vnā breuē. Tercū qñ tres longe sex aut nouē variant̄ in colore. Quartū qñ breuis vel valor breuis frequēssime longā sequitur. *3. signa*

¶ Signa tēpis pfecti principalia sunt tria. Primū due pause descētes ad mediū spaciū. Scđm tres, sex, vel nouē breues in colore variate. Tercū quādo sepiissime post breuem sequit̄ semibreuis, vel valor eius. Tempus vñ imperfectū p priuationē predictorū signorū cognoscit̄.

¶ Signa platiōis pfecte similiter sunt tria certiora. Primū due pause ascētes ad mediū spaciū. Scđm tres, sex vel nouē semibreues variate in colore. Ter

cūm qñ post semibreuē frequētissime sequit̄ minima, aut valo eius. Prolatio ꝛo imperfecta ꝑ absentia illarū cognoscit̄.

¶ De modo tempore & p̄latione.

¶ Modus est ordinatio longarū breuiū umq; notarū.	Perfectus. Oz	Vbi vltima longavalet	tres breues vt sic.	
	Imperfectus. Cz		duas breues vt sic.	
¶ Tempus est ordinatio breuiū semibreuiū umq; notarū.	Perfectum O	Vbi vna breuis valet.	tres semibreues.	
	Imperfectum C		duas semibreues vt sic.	
¶ Prolatio est ordinatio semibreuiū notarū & minimarū, semibreuiū q̄tum ad p̄fectionē, minimarū ꝛo q̄tum ad imperfectiōz.	Perfecta.	Vbi vna semibreuis valet	tres minimas.	
	Imperfecta. OC		tres minimas, sed nō ex p̄prio valore, q̄a ponitur loco proportionis sesquialtere.	

¶ In hoc signo.	C	maxia	8	lōga	4	breuis.	3	Semibreuis	2	Vnamini- mima ta- cit vnū tactum
	Oz		12		6		3		1	
	Cz		4		2		1		1	
			18		6		2		1	
			4		2		1		1	

¶ In his sequentibus color deponit altere tertiā partem.

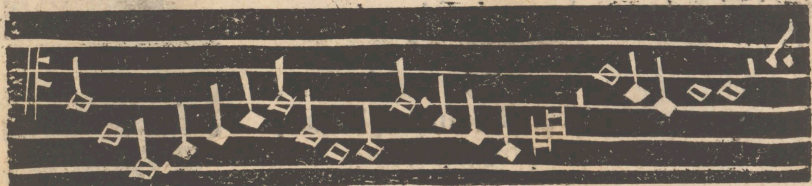
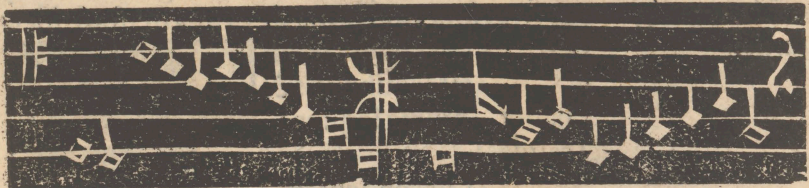
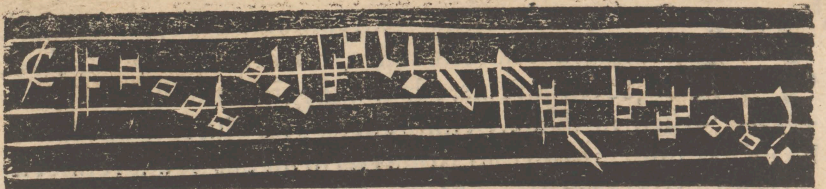
Note ligate sunt quarū extremitates cōpendūt. Sūt aut̄ quatuor note ligabiles, scilicet maxima, longa, breuis, & semibreuis. Maxima ligata eandē habet figurā sicut nō ligata. Semibreues ꝛo nō plures q̄ due simul ligant̄, & t̄mō in principio. Lōga etiā in medijs ligatis retinet figurā nō ligate sed in primo & vltimo loco variat figurā. Cū itaq; om̄is nota ligata aut sit prima aut vltima de prima sit ista sufficiētia.

¶ Om̄is prima nota aut.	habet caudā,	Ascēdentē & tūc est semibreuis & p̄xima sequens.	
		Descendentem & sic est breuis.	
	Non habet caudā & sic dupl̄ aut p̄xima eius.	Ascendit & sic est breuis.	
		Descendit & sic est longa.	

¶ Om̄is vero media nota ligata est breuis, siue q̄drata sit siue obliqua, siue ascēdat, siue descendat, maxima t̄n est longa media nūq; variat̄.

¶ Aut vltima nota,	Ascendit & sic est breuis.	Quadrata & sic est longa.	
		Obliqua & sic est breuis.	
	Descendit & sic dupl̄		

B

Capitulū terciū prima pars de punctis.

Priplex est punctus, additionis, diuisionis, & alterationis. Punctus additionis est q̄ addit medietatē note ad cuius latus addit̄. Et iste solū ponit̄ ad notas imperfectas vt sic.

Capitulum quartū de alteratione.

Nde alteratio est vnus & eiusdē note repetitio & nota altera est que seipsam bis cōtinet, & ponit̄ alteratio sine nota alterata tm̄ i signo pfecto qd̄ scilicet sub se ternariū numerū cōprehēdit, sicut longa & breuis alterant̄ in modo pfecto, semibreuis alterat̄ in tēpore pfecto, & minima in p̄latione pfecta. De q̄bus dant̄ tres regule. ¶ Prima regula in modo pfecto due longe claudunt̄ inter duas maximas, sc̄da longa alterat̄, i. seipsam bis cōtinet, nisi ponat̄ punctus diuisionis in medio, tunc em̄ prima lōga imp̄ficit primā maximā, & sc̄da lōga imp̄ficit sc̄dam maximam.

Si vero tres longe claudunt̄ inter duas maxias nulla alterat̄, etiā nulla maxia imp̄ficit nisi interueniat punctus diuisionis vt sic,

Si v̄o quatuor longe claudunt̄ inter duas maxias prima longa imp̄ficit primā maximā, & nulla alterat̄ nisi interueniat p̄ctus diuisionis, & sic sc̄da diuisionē notarū alterā causat̄ vel imp̄fectio vt sic.

Et simile iudiciū est de breui sicut de longa in modo pfecto, i. si due breues inter duas lōgas claudunt̄ sc̄da breuis alterat̄ vt Nisi interueniat punctus diuisionis vt.

& conformit̄ dicendū est de tribus aut̄ quatuor breuibus clausis inter duas lōgas sicut dictum est de longis clausis inter maximas. ¶ Secūda. Si in tpe pfecto due semibreues claudunt̄ inter duas breues, sc̄da semibreuis alterat̄ vt sic.

Nisi ponat̄ p̄ctus diuisionis in medio, & tunc nulla alterat̄, sed pri

back

ma impficiat primā & sc̄da secundā vt sic.
 Et sic tres semibreues claudunt in duas breues nulla alterat, nec impficiat, nisi intueniat punctus diuisionis, vt sic.

Si vero quatuor semibreues claudunt duabus breuibus, prima impficiat primā & nulla alterat, nisi punctus diuisionis interpositus aliud ostendat vt

¶ Tercia regula que est eadē cū sc̄da & prima nisi q̄ sit in ordine ad minimas in platiōe pfecta, prima regula aut in ordine ad longā & breuem in modo pfecto, & sc̄da in ordine ad semibreuē in tpe pfecto, Est ergo tertia regula talis, si in platiōe pfecta due minime claudunt inter duas semibreues sc̄da minima alterat, nisi intueniat p̄ctus diuisionis vt,

Si yō tres minime claudunt nulla alteratur, nisi intueniat punctus diuisionis vt sic, Et hoc tenē dum est pro

vniversali regula, si vltra numerū ternariū vna nota superflua fuerit, illa impficiat precedentē vel sequentē iuxta quā ponit, si non due fuerint supflue sc̄da alterat & nulla impficiat aliā, & si tres nulla alterat nec impficiat, si non quatuor fuerint supflue iudiciū erit tanq̄ de vna, etiā hoc est sciendū q̄ i ligaturis quo ad longā & breuē i modo pfecto sit alteratio & in tpe pfecto sc̄da semibreuis ligata semp alterat vt

Ex oibus cōclndit q̄ solū q̄tuor note alterant, s. lōga & breuis in mō pfecto, semibreuis in tpe pfecto & minima in platiōe pfecta.

Capitulū quintū de augmentatiōe.

Augmentatio in musica est valoris notarū maioratio, & est cōtraria diminutiōi, nā sicut in diminutiōe loco maioris note canit minor vt patet de diminutiōe in signis

semiditatis tēporis impfecti, similiter i signis sumptis cū binario, in q̄bus note mediū valoris ammittit, ita q̄ loco breuis canit semibreuis, & loco semibreuis canit minima, & sic de alijs. Sic opposito mō in augmētatiōe si fiat in signis tps impfecti, loco minime canit semibreuis. Et sicut non fit diminutio in nota fusa, q̄ est breuissima, sic nec augmētatio in maxima. Ponitur autē regle augmētationis quatuor. ¶ Prima regula. In augmētatiōe q̄libet nota tot cōtinet notas chorales quot minias. Vnde in cantu puro scilicet, q̄ est sine diminutiōe semibreuis valet notā choralē. In augmētatiōe vero minima valet notā choralē. Vnde licet regularit danda est semp mēsurā ad notas semibreues, tñ ex vsu in diminutiōe q̄ sit sc̄dm medietatē dat ad breues in augmētatiōe nō ad minias, vt patet in hac forma signorū subscripta.

				Breuis	} equalet note choralī
sub his figuris				Semibreuis,	
				Minima,	

Signum aut extrinsecū augmentatiōis est, si in vna voce fuerint pauce notarū spēs, in alia vero multe & frequētatur augmētatio cōmuniter in tenore. ¶ Sc̄da regula, Si aliqs cantus pluriū vocū habuerit vnā vocē puta tenorē sub signo platiōis pfecte, & tps impfecti, breuis stat p sex choralibus notis, semibreuis p tribus & minima p vna. ¶ Tercia regula, Si aliqs tenor pntiatur sub signo tēporis pfecti, & platiōis pfecte breuis valet nouē notas chorales semibreuis tres, & minima vnā. ¶ Quarta regula. Pausa augmētatur ad modū note cui equalet, sicut & in diminutiōe diminitur, habēda etiā est maxia cōsideratio ad alterationē & imperfectionē notarū, breuis em̄ & semibreuis in augmētatiōe frequēter imperficiunt p notas vel pausas breuiores minia aut frequēter alteratur.

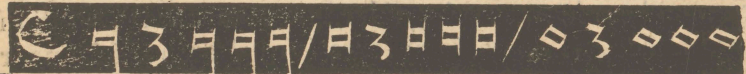
Capitulū vltimū de pportitiōe.

C

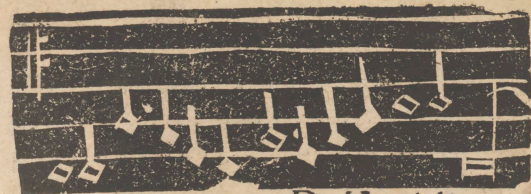
Proportio est duarum quantitatum eiusdem generis in equalitate vel in excessu certa habitudo. Et est duplex, equalitatis & in equalitatis. Equalitatis est quando equalia comparantur ad invicem ut duo ad duo quod magis dicitur equalitatis quam proportio inequalitatis est quando inequalia comparantur, & hec est duplex. Maioris inequalitatis seu suppositionis quam scilicet maius comparatur ad minus, ut duo ad unum, & minoris inequalitatis seu suppositionis, quando minus ad maius comparatur, ut unum ad tria. Licet autem proportionum species sunt infinite, tamen musici in cantu mensurali solum quatuor utuntur, scilicet, dupla, tripla, quadrupla, & sesquialtera, & hec musicales, proportionem dependent a proportionibus arithmeticalibus. Quod dupla proportio est quam maior numerus minorem precise bis continet, ut duo ad unum, aut quatuor ad duo. Musicaliter vero quam in tempore imperfecto, modo imperfecto, & in platione imperfecta, duae longe contra unam preferuntur, aut duae breves contra unam, preferuntur, aut duae semibreves contra unam, cuius signum est numerus binarius, ut.

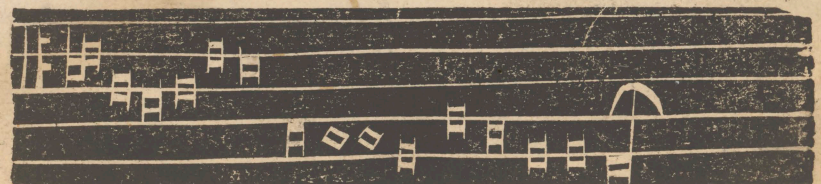
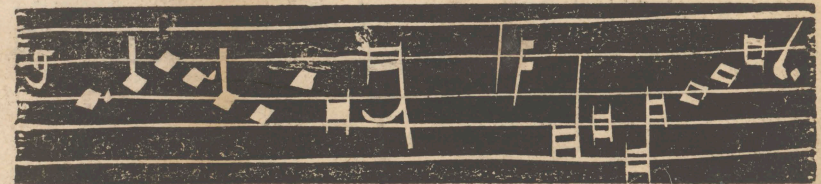
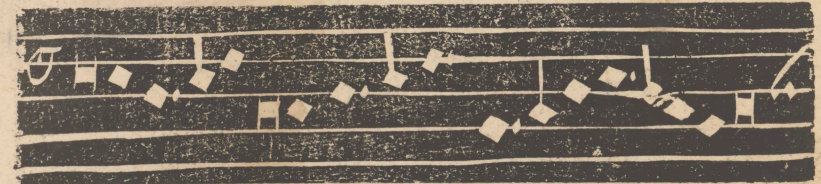
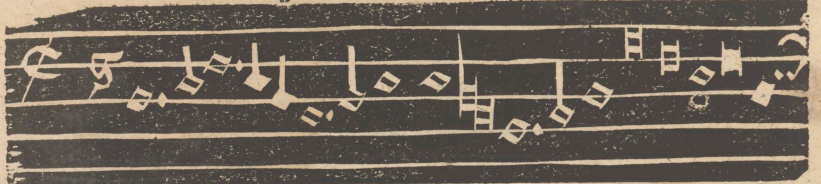
Potest autem signum duplice cadere super omne signum preter plationem perfectam, & semper diminuit medietatem more cuilibet note. Si autem addit dupla signis perfectis, tollit a notis perfectionem, & inducit dimidietatem. Quod tripla proportio est quando maior numerus continet minorem precise ter, ut tria ad unum vel sex ad duo. Musicaliter quam in signo imperfecto tres longe contra unam ponuntur, aut tres breves contra unam, aut tres semibreves contra unam, &ceteris. Cuius signum est ternarius, ut.

Et hec proportio non tollit perfectionem vel imperfectionem, nec alterationem notarum, vnde tripla & tempus perfectum, idem sunt, quo ad alterationem perfectionem vel imperfectionem, solum differunt in mensura, quia in tempore perfecto quilibet semibrevis canitur ad unum tactum, in tripla vero tres semibreves in uno tactu canuntur.

De Hemiocta.

Finis utriusque musicae tam choralis quam etiam mensuralis, quae ad imprimendum data est per Sebastianum de Felstinarum Baccalarium.

